

Publicerad 2014-11-04 10:26 av lodjuret/seglare

Var finns tillförlitliga vittnen eller någon vuxen eller en polis situationen vuxen då händelser som aldrig borde få äga rum utspelar sig med någon sorts krav på ansvar som höjt i protest.

Polisen ansågs onödig

Hon slog bara näven genom fönstret och fastnade på vägen så tårarna sprutade och blodet sprang fram. Det uppstod ett visst tumult efter den första chockade tystnaden, skolkamraterna i korridoren stirrade och skrek, stimmade och först då en lärare kom dit för att se vad som hänt svimmade hon genast och en annan lärare försökte som desperat hjälpa till, då någon sa att det enda som var att göra var att ringa brandkåren och ambulansen. Polisen ansågs onödig att dra in. Brandkåren kom, liksom ambulansen, även polisen behagade komma bara något i efterhand och ville förstås veta vari brottet bestod. Brandman knackade med någon färdighet försiktigt loss glas i fönstret så att det gick att få in handen igen. Sedan tog ambulanspersonalen vid. Det blev till att sätta sig i ambulansen för dem, medan flickan fick lägga sig på britsen och polisen förhörde de lärare som fanns på platsen och inte visste ett vitten om händelsen men gärna kom med förslag på vad som kunde ha orsakat stormen i vattenglasets. Allt berodde nog troligen på att läraren för klassen var en vikarie som inte borde ha fått ensam ta ansvaret för hela klassen en timme i matematik räknade de tillsammans ut, bara att vikarien gått till skolsköterskan och inte var på plats när saken hanterades av polisen. Senare samma dag pratade rektorn med vikarien och de kom överens om att eftersom ingen av dem varit närvarande under rasten då händelsen utspelat sig i korridoren utanför klassrummet var ju ingen skada skedd och vikarien kunde lugnt fortsätta vikariera till andra lärares stora förvåning. Flickan kom inte tillbaka mera den veckan eftersom det ändå var torsdag och hon gott kunde få vara sjuk under helgen. Varför handen rört sig med blixstens hastighet och genom fönstrets ruta fick ingen någon riktig förklaring på, flickan var ju upprörd över det som hänt och det fick ju var och en förstå. Fönstret tog det tre veckor att få lagat. Först måste kommunen upphandla vilken sorts legitimerade personer som skulle få slåss om att utföra uppdraget, sedan skulle saken diskuteras och det krävde minst två möten och helst fyra och det var rena turen att sommarlovet redan varit. En sommar som för övrigt varit rent otäckt varm och fuktig, till och med för vana semesterfirare. Det var inte i en skola i Norge händelsen utspelat sig och ändå kom det i tidningen under viss nyhetstorka i en stad i just det landet. I landet där det hände kom det en liten notis om saken på sidan sexton, förstasidan upptogs av det spända läget i kommunen om hur saker och ting upphandlades och om det förekom svågerpolitik eller inte bakom stängda dörrar. Fönsterbågen klarade sig utan skador, trots att en polisman som ville vara hjälpsam slog ut resten av glasets då brandmannen var klar med att befria 'den unga damen' från ett oblitt öde. Förmodligen ville polismannen vara med och se till att glasmästaren fick ett lättare jobb, eller så berodde det helt enkelt på att lokaltidningens journalist hade en kameraperson med sig och hon tog flera bilder medan polisen intervjuades och för effektens skull slogs resten av fönstret sönder i ren eufori. En polis är alltid bra att fånga på bild, särskilt om det då händer något 'i bild' så att fotografen inte bara knäpper bilder helt i onödan av ett fönster vilket som helst utan gärna ett som är trasigt. Att polisen anlönt först tre timmar efter det att ambulansens och brandkåren åkt där ifrån gjorde ingenting. Chansen att få intervju en polisperson på plats var alltid spännande. Att han inte visste mycket om själva händelsen gjorde heller ingenting. Blodet på glasbitarna talade ju ändå sitt tydliga språk. Det handlade om försök till

inbrott i skolans lokaler helt enkelt, så mycket var då i vilket fall klarlagt och stod att läsa om i tidningen också, då tidningen väl kom i tryck bara några dagar senare. Flickan som klarat sig med livet i behåll brukade inte läsa tidningen i onödan och behövde därför heller aldrig få reda på att hon kanske skulle ha kunnat misstänkas för inbrottsförsöket mitt under skoltid även om det utspelade sig på rasten och hon själv befann sig i korridoren i väntan på bättre tider. Flickan kom tillbaka till skolan på måndagen och hade då handen i bandage, även om armen inte befann sig fångad i en mitella, som inte ansetts behövas, bedömts som det gjorts 'från läkarhåll', det var ju ingenting brutet, utom möjligen någon sorts skolans regler men det sades det ingenting om och ingen verkade intresserad heller, allt stod det ju ändå att läsa om i tidningen. Vikarien ledde arbetet på matematiklektionerna i flera månader framåt och läraren som skulle ha kommit tillbaka efter sin sjukdomshistoria blev borta längre än väntat på grund av nervsammanbrottet som lett i första hand till frånvaron även om resten av kroppen och hälsan även den närmare bestämt angavs som skäl till att läraren inte befann sig på plats själv med själ och hjärta. Flickan fick ta av sitt bandage och byta det några gånger. Till slut visade det sig att både hon och handen hämtade sig så skapligt att hon fick näst högsta betyg i matematik fast det inte gått att räkna ut av förra årets närvaro på plats. Något borde ha hänt som fick flickans betyg att plötsligt te sig en smula mera bättre än förut. Kanske att utbrottet av frustration hade verkat som en utlösande faktor och att den pojke hon faktiskt lade märke till inte besvarat hennes beundran blev offer för en drunkningsolycka gick att smälta efter hand. Livet och mera verkligheten är ju ändå full av pojkar och det vet en ju att ingen av oss människor är det allra minsta oersättlig, utom jaget i sig då, såsom huvudperson i envars liv. Flickan växte upp och reste på semester till Hawaii där hon träffade en man hon gifte sig med och fick sju barn med. Han var stor i segelbåtstillverkning och ivrig filatelist och hennes äldsta dotter blev journalist och bosatte sig många år senare i Tokyo. Andra barnet blev brandmästare i en stad i Tyskland och maken avled under en flyguppvisning då ett av planen tog mark på ett mindre avsiktligt sätt så att flickan med bandaget blev änka vid 77 års ålder och just det året rapporterades det om oerhörda skogsbränder i Australien varav cirka sextio procent av dem räknades vara anlagda. Hur det nu går att räkna ut är en matematisk gåta, men det har de koll på i vilket fall och samma år som barn nummer fyra, en pojke på 3.448 gram föddes så rasade taket in på en skola i Burma och eftersom det berodde på en jordbävning så omkom bara några ur personalen då skolans alla elever befann sig på annan ort under en kollektiv resa.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren lodjuret/seglare med Poeter.se id #4809 innehar upphovsrätten